

PUBLICITAT

[| Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats |](#)
[Continguts generals:](#)
[Continguts d'edicions:](#)
[| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball |](#)
[| El Punt | VilaWeb |](#)

dimarts, 11 de juliol de 2006

> Els jardins d'Alella

clàssica

[ORQUESTRA BARROCA DE SEVILLA / JORDI MALUQUER.](#)

L'Ajuntament d'Alella ha tingut l'encert de potenciar aquest any el festival d'estiu i localitzar-lo en alguns dels bells indrets que la població té i que normalment no són accessibles al públic. En l'ample passeig que du a la Casa del Marquès d'Alella van instal·lar un escenari i més de quatre-centes cadires. Amb una il·luminació eficient i un seguit de petites bombetes que marcaven el camí de l'extens jardí, van possibilitar una correcta audició de la música amb una amplificació ben dosificada com a alternativa del fet de no poder tocar des d'un lloc tancat.

+ Monica Hugget amb l'Orquestra Barroca de Sevilla al darrere. Foto: CONXI DURO

El festival va començar de la millor manera. Quin festival d'estiu d'una petita població no signaria per tenir una molt bona interpretació de la coneguda *Simfonia n. 40 en sol menor kv 550*, en la primera versió, sense clarinets i amb més protagonisme dels oboès, de l'obra de Mozart? L'Orquestra Barroca de Sevilla va oferir una interpretació treballada i solvent en què s'hi advertia l'experiència de la coneguda concertino-directora, l'anglesa Monica Huggett. El públic d'Alella va aplaudir després de cada moviment d'Hugget i va quedar sorprès quan, en acabar la simfonia, l'orquestra es va retirar. Aleshores va tornar a aplaudir, en adonar-se que el concert ja havia acabat.

La nit va començar amb el bellíssim *Adagio i fuga en do major kv. 546* per a cordes del mateix compositor, que va començar amb el caràcter adient però la fuga es va arrossegar, al meu entendre, en excés i potser es va fer una progressiva adaptació de l'amplificació que provocava dos micròfons davant dels dos contrabaixos, els instruments d'afinació més difícil. Va completar la primera part l'original *Concert per a violí i orquestra n. 5 en la major kv. 219*, ben tocat, amb l'esperit de l'època en què el solista era, sens dubte, el primer violí sense haver segregat la figura de concertista, amb el preu de pagar la diferència sonora, ara que hi estem acostumats, entre l'un i l'altre. Va ser l'últim de la tongada de concerts per a violí que Mozart va compondre als 19 anys, l'any 1775, al mateix temps que l'òpera *Il re pastore*, de què parlàvem ahir. L'OBS, quan fa deu anys de la seva fundació, s'ha trobat que potser tant la vocació com el mercat l'han obligat a depassar el període en què s'ha volgut especialitzar, el barroc, per fer un programa titulat *Aniversari Mozart*, de què hem parlat i que encara passejarà per diversos escenaris.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#). És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

